

นิทานสุภาษิตจีน (133)

成语故事 (一百三十三)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 负荆请罪/負荆請罪 Fù jīng qǐng zuì (ฟู่ จิง ฉิง จู่) โดย คำว่า 负/負 fù (ฟู่) แปลว่าแบกติดตัว พกติดตัว มัดติดตัว 荆/荆 jīng จิง แปลว่าไม้ที่มีหนาม 请/請 qǐng (ฉิง) แปลว่า ขอให้ 罪 zuì (จู่) แปลว่า โทษ ลงโทษ รับโทษ รวมความแปลว่า แบกไม้หนามไปขอให้อภัยโทษ หรือพกไม้เรียวยาวให้ลงโทษ ยอมรับผิดด้วยตนเอง หมายถึงคนที่ทำผิดแล้วเกิดความสำนึกได้ จึงไปขอสารภาพผิดเอง และขอให้อภัยตรงข้ามลงโทษตนเอง

จีนในช่วงปลายยุครัฐศึก 战国/戰國 Zhàn Guó (จ้านกั๋ว) รัฐฉินกำลังเติบโตและเข้มแข็งมาก ทำให้เหล่าผู้ครองรัฐอื่นๆ กังวลและหวาดกลัว จึงหันมาร่วมมือกันต่อต้านรัฐฉิน แต่สุดท้าย รัฐเหล่านี้นั้นก็ยังคงเป็นเมืองของรัฐฉินจนหมด จนรัฐฉินสามารถตั้งราชวงศ์ฉินได้สำเร็จ มีเรื่องเล่าในช่วงก่อนตั้งราชวงศ์ฉินว่า ที่รัฐเล็ก ๆ ชื่อว่ารัฐจ้าว มีขุนนางผู้เก่งกล้าสองคน คนหนึ่งนามว่าลิ้นเซียงหู 蔺相如/蔺相如 Lìn Xiāngrú เป็นขุนนางฝ่ายบุ๋นตำแหน่งมหาเสนาบดีที่ให้คำแนะนำและช่วยบริหารงานแก่เจ้าผู้ครองรัฐ และมีอีกคนหนึ่งนามว่าเหลียนผู่

廉颇/廉頗 Lián Pō เป็นขุนนางฝ่ายบู๊ตำแหน่งแม่ทัพใหญ่แห่งรัฐจ้าว ทั้งสองเป็นคนสำคัญ

(ที่มาภาพ : HYPERLINK “<https://image.baidu.com/search>”

ของรัฐเจ้า เพราะลิ้นเซียงหูเป็นคนที่มีความรู้สูง เฉลียวฉลาด และมีวิสัยทัศน์ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อเจ้าเมือง ส่วนเหลียนผู่ผู้นั้น มีฝีมือในการนำทัพรบซำศึก ทำให้เขามีชื่อเสียงมาก แต่ว่าตำแหน่งแม่ทัพก็ยังคงด้อยกว่าตำแหน่งมหาเสนาบดี สิ่งนี้สร้างความขมขื่นของแม่ทัพเหลียนผู่ เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็มักระบายความไม่พอใจนี้ อาทิ เขาช่วยปกป้องรัฐจ้าวไว้อย่างไรบ้าง เขาทำคุณประโยชน์ให้กับรัฐจ้าวมากมายเพียงใดบ้าง ส่วนลิ้นเซียงหูอาศัยเพียงแคลมปาก ก็ได้เป็นถึงมหาเสนาบดี เขาจึงประกาศว่า ถ้าเจอ

มหาเสนาบดีลิ้นเซียงหูรอกวังเมื่อใด เขาจะหาเรื่องให้ได้ เมื่อมหาเสนาบดีรัฐจ้าวเข้า จึงเสียดสีหน้า ไม่ยอมปะทะด้วย แม่แต่ขบวนของเขาเมื่อเดินทางมาเจอกับขบวนของแม่ทัพเหลียนผู่ เขาก็จะสั่งให้หลบข้างทาง รอให้ขบวนของแม่ทัพพ้นไปเสียก่อน เมื่อเป็นเช่นนี้หลายครั้ง มีผู้คนสงสัยและถามว่า ท่านเป็นถึงมหาเสนาบดีของรัฐจ้าว ทำไมต้องหลบให้กับแม่ทัพทุกครั้ง หรือว่าท่านมหาเสนาบดีซี้ซัลด คำตอบที่เหล่าคนถามได้รับก็คือ เขาหลบทางให้นั่นมิใช่เพราะเกรงกลัวแม่ทัพ แต่เพราะรัฐจ้าวที่เล็ก พร้อมทั้งจะถูกรัฐฉินกลืนกินได้ทุกเมื่อ ดังนั้นแล้ว เราจะมาเยอหยิ่งในศักดิ์ศรี ทะเลาะเบาะแว้งกันเองได้อย่างไร และหากทะเลาะกันกับเรื่องไร้สาระเช่นนี้แล้ว ประเทศชาติจะอยู่รอดปลอดภัยได้อย่างไร คำพูดเช่นนี้ของเขารู้ไปถึงหูของแม่ทัพเหลียนผู่ เขารู้สึกอับอาย และละอายแก่ใจตัวเองยิ่งนัก จึงเอาไม้หนามมาผูกติดตัว แล้วไปขอโทษกับมหาเสนาบดี ขอให้มหาเสนาบดีลงโทษเขาดูด้วยไม้หนามเหล่านี้

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻: 主动向人认错, 给予自己严厉责罚。

成語比喻: 主动向人認錯, 给予自己嚴厲責罰。

Chéngyǔ bǐyù: Zhǔdòng xiàng rén rèncuò, jǐyǔ zìjǐ yánlì zé fá.

เฉิงยหฺวี ปี้ยวี่: จูโต้ง เชียง เหริน เรินซัว, จี้หฺยวี่ จื่อจี้ เหยียนลี่ เจ้อฟา

สุภาษิตเปรียบว่า ยินยอมสามารถพินิตด้วยตนเอง และขอให้มีการลงโทษสถานหนักแก่ตัวเอง

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

这次考试有人作弊了, 最好是负荆请罪吧, 我相信老师会原谅你的。

這次考試有人作弊了, 最好是負荊請罪吧, 我相信老師會原諒妳的。

Zhècì kǎoshì yǒu rén zuòbì le, zuì hǎo shì fù jīng qǐng zuì ba, wǒ xiāngxìn lǎoshī huì yuánliàng nǐ de.

เจ้อซื่อ เซ่าฉื่อ โหย่ว เหริน จ้วบี่ เลอะ, จุ้ย ห่าว ฉื่อ ฟู จิง ฉิ่ง จุ้ย ปะหฺวี่ เชียงซิ่น เหล่าเหมือ หุ้ย เยหฺวียนเลียง หนึ เตอะ

การทดสอบครั้งนี้ มีคนทุจริตสอบ ทางที่ดีขอให้ยอมรับผิดมาเสียดีกว่า ฉันเชื่อว่าอาจารย์ให้อภัยคุณ

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง